

ÎN COLECȚIA

ANTOLOGIA UNUI AUTOR AU MAI APĂRUT:

- Aureliu **BUSUIOC** *Punct* (2007)
Vasile **ROMANCIUC** *Recitirea proverbelor* (2007)
Șerban **FOARȚĂ** *Capodopere incomplete* (2008)
Emil **BRUMARU** *Fluturii din pandișpan* (2008)
Mircea **CĂRTĂRESCU** *O seară la operă* (2009)
Mircea **IVĂNESCU** *Poesii alese* (2009)
Arcadie **SUCEVEANU** *Cafeneaua Nevermore* (2011)
Ioan Es. **POP** *nicăieri.ro* (2012)
Iulian **FILIP** *Somnul plin de pasageri* (2018)
Ion **HADĂRCĂ** *Ulysemne* (2019)
Ion **MUREȘAN** *Izgonirea din poezie* (2020)
Daniel **BĂNULESCU** *Dumnezeu ține întreg Universul pe degetul său mic* (2021)
Constantin **ABĂLUȚĂ** *Nu eu dar nici altcineva* (2021)
Alexandru **MUȘINA** *Budila-Express* (2022)
Mihai **URSACHI** *Pajiștea rotundă din vârful unui ac* (2022)
Matei **VIȘNIEC** *Poemul care se citește pe sine* (2023)
Adrian **POPESCU** *Eu am slujit poezia* (2023)
Lucian **VASILIU** *Despre omul bun și frumos* (2024)

ANTOLOGIA
unui
AUTOR
Colecția

A

Valeriu STANCU

CEREMONIA
RISIPIRII

Responsabil de ediție: Mircea Ciobanu
Corector: Maria Cornesco
Redactor tehnic: Nina Duduciuc
Copertă, machetare computerizată: Andrei Ichim

ÎNTEPRINDEREA
EDITORIAL-POLIGRAFICĂ
ȘTIINȚA

str. Academiei, nr. 3; MD-2028, Chișinău, Republica Moldova
tel.: (+373 22) 73-96-16 (anticamera); (+373 22) 73-99-94 (marketing)
(+373 22) 73-99-83 (depozit); fax: (+373 22) 73-96-27
e-mail: prini_stiinta@yahoo.com
www.editurastiinta.md

Toate drepturile asupra colecției „Antologia unui autor” și a acestei ediții aparțin Întreprinderii Editorial-Poligrafice *Știința*.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții din Republica Moldova
Stancu, Valeriu.

Ceremonia risipirii / Valeriu Stancu; copertă: Andrei Ichim. – [Chișinău] : *Știința*, 2025
(Bons Offices). – 112 p. – (Colecția „Antologia unui autor”, ISBN 978-9975-4208-8-4).
ISBN 978-9975-85-533-4.

Cuprins

DE DRAGOSTE

- 9 | În pustiul văzduhului
- 10 | Muntele de sare al lui Dumnezeu
- 11 | Pe țărmul dimineții
- 12 | Ceremonia risipirii
- 13 | Balada petalei de rouă („bonjour, tristesse”)
- 14 | Neîntrupare
- 15 | Cantilenă
- 17 | Amiaza verii
- 18 | Epistolă
- 19 | Căderea din basm
- 20 | De-ntomnare...

CÂNTEC DE NOAPTE

- 21 | Simplă poveste
- 23 | Zori
- 24 | Lacrima de pe obrazul mumiilor
- 25 | Rugă păgână
- 27 | Prin vadul umbrei (oceanul zării)
- 28 | Balada arlechinului bolnav de noapte
- 29 | Ninsori de umbră
- 30 | Robie
- 31 | Târgul de noapți
- 33 | Autoportret în pâcla nopții
- 35 | Poveste din cartierul de est
- 36 | Vreme de rugă (celestă)
- 37 | Nocturnă
- 38 | Melancolie de întomnare

- 40 | Întoarcerea tatălui risipitor
41 | Tăcerea călăului
43 | Cele zece porunci et „le si conditionnel”
45 | Sofism duminical
46 | Curtea diavolului
48 | Trecere
49 | Orologiu de nisipuri
50 | Îndărătnica tăcere a mării
51 | Timp
52 | Cimitir pentru stele sinucigașe
53 | *Sic transit...*
54 | *Finis coronat opus*
56 | Rătăcire de bunăvoie?
58 | Azi bate inima-n statui
60 | Poteci în cuvânt
61 | Balada roșului trandafir
63 | Lentori întomnate
64 | Crepuscul
65 | Invocație
67 | Nălucire
69 | Colind
70 | Curgerea frunzei
72 | O zi tristă
74 | „A fi sau a nu fi”
75 | „Sic transit gloria mundi” (*poveste din cartierul de Est*)
77 | „Liceu ... al tinereții mele”
79 | Rătăcitoare faruri

CÂNTECE DE PATIMĂ

- 80 | Cavaler al unui imaginar turnir
81 | Popas în timpul căderii
82 | Abisalul poet al crucii
84 | O zi din viața unui poet român în Italia
87 | O zi ca oricare alta
89 | Piatra din drum
91 | Despre poeți și poezie
93 | *De profundis*
95 | Noapte risipită-n stele
97 | „Unde sunt cei care nu mai sunt?”
98 | Sinucigași de lux
99 | Întoarcerea din moarte
101 | ... *.Et omnia vanitas*
102 | Balada umbrei din caleașcă
105 | Heraldică
107 | Rană a închipuirii
108 | Zori de toamnă
109 | Răgaz

ÎN PUSTIUL
VĂZDUHULUI

„Cu tine merg până în iad!”
mi-ai răspuns
la nerostita întrebare
și-atunci am știut că iadul
ne va fi
cea mai dorită, izbăvitoare, pedeapsă

cu tine merg până în iad
mi-ai răspuns
când iadul din noi
ne-ar fi fost de ajuns

iarna își lepăda veciile în peșteri
iluzii de flăcări striveau stalactite

pe atunci eu încă viețuiam
iar tu nu erai
urma de argint
a unei aripi
în pustiul văzduhului...

Plouă, în sfârșit, peste urma pașilor tăi,
plouă ca într-o baracă de șantier prost amenajată,
în care nu încap amintiri,
ci numai sudoare, umilință, sânge
și obiecte fără căpătâi,
salopete deshidratate de căldură
și încălțăminte murdară,
tot felul de ciocane, dălți, clești, răngi și roabe
ruginite...

Plouă și peste baraca sufletului
în care urmele pașilor tăi se acoperă de sare,
de sarea pe care vreme de 40 de ani
trebuie să o mănânci împreună cu un Dumnezeu
ca să-l poți cunoaște;

Într-o zi,
vor veni grăbite buldozerele,
vor dărâma baraca,
și nimeni nu va ști că urma pașilor tăi o
transformase,
de fapt,
într-o peșteră a lui Ali Baba cercetată de duhuri.

PE ȚĂRMUL DIMINEȚII

Lespezile Mediteranei,
cifru pe care sufletul nu poate să-l deslușească
atunci când clopote de văzduh
bat
în țărmurile dimineții.

Iată, se înșiruie blasfemii în înțelesurile lumii.

Din orice clipă fac o veșnicie
Să amăgesc lumina ce se stinge
Alunecând pe mări.

Mereu umbrele rămân o enigmă,
așa cum era urma ta
nisipul sticlos al aducerilor-aminte
pe care niciodată nu ai călcat.

De-o vreme zarea-i tot mai tristă
 De-o vreme raiul e-un păcat
 De-o vreme, chiar în noi există
 Robii ce nu au existat

De-o vreme nu m-adoarme somnul
 De-o vreme stelele-s un mit
 Și visul doar spre vis întornu-l.
 De-o vreme știu că am murit

De-o vreme lacrima-i armură
 Preaînzăuată în tăiș
 De-o vreme rana ne măsură
 Cerdacul lumilor, fățiș

De-o vreme se plodesc în sere
 Prietenii între atlanti
 De-o vreme, sorții, în tăcere,
 Îi suntem truveri și amanți

De-o vreme, nerodiți de karmă
 Încearcă șaua să ne cheme
 De-o vreme lumile se sfarmă
 Și chiar și tu-mi lipsești de-o vreme.

BALADA PETALEI
 DE ROUĂ
 („*bonjour, tristesse*”)

Ca și-alte dăți
 Știu să existe
 Singurătăți,
 Duminici triste

Mințite vești,
 Noi – doar ecouri
 Mă ispitești
 Și mă înroui...

Din neființă și Cuvânt
Desprinsă-n noaptea umbră,
Când poposește pe pământ
Doar raza n-are umbră;

Doar raza și cu Dumnezeu
Și moartea care bate
În tâmpla somnului mereu
N-au umbră, nici păcate.

Pierduta rază-n infinit
Cu umbra e de-o seamă...
Nu mă chema, căci am plătit
Nefericirii vamă.

CANTILENĂ

Două aripe de vis,
înger legănând ispita:
sânul tău, de m-a ucis,
ce iubire tâlcuit-a?

Soare armorind poteci
– rază, flacăra, săgeată –
sânii goi; de ce încerci
să-i ascunzi preatulburată
(spre iubire dacă-i pleci,
de dorință alintată),
când se-aprinde-n ei pe veci
rana trupului de fată?

Două lacrimi de zei
sânii tăi – mireasmă sfântă!
Dacă mă cufund în ei,
ce durere îi frământă?

Ninsă întrupare-n zbor,
două acvile de aur –
sânii tăi. Cum să mă sor
– risipind al lor tezaur? –,
cu sărutul meu, cât dor
(viclenit venin de laur)
plânge în bănuții lor
așteptând ca eu să-i faur?

Taină sacră de botez,
pui răniți de căprioară:
o vecie să-i veghez
în lumina iconară...

Spumă lujeră de-absint:
 sâni și vrăjiți de soartă.
 Chihlimbare de Corint,
 cu beția lor mă poartă
 unde vor și mă tot mint,
 mă orbesc și mă departă
 de lumescul lor alint
 din a gândurilor cartă.

Pentru ce tresar stingheri
 visului ce ne desparte,
 dacă ei mi-s făclieri
 drumului până la moarte?

A M I A Z A V E R I I

È vară iar și încă n-am cosit
 Din sporul lumii vorbele de clacă.
 Un zbor de păsări oarbe la zenit
 Învață toamna dorul să și-l tacă...

Rotirea vremii nu le-a-nveninat
 Chemarea depărtării sub aripă
 Și sunt cumiți ca fete de-mpărat
 Când, pe tăcute, doru-n suflet țipă.

Încă mai cântă cucii prin zăvoi
 Lumina-n gene stelele-și prefiră
 Numai tăcerile se-mpart la doi
 Cum se împarte-un trup de hetairă.

Fățarnici soli, ca furi, și-au părăsit
 Altarele nuntirilor pe cale
 Când noaptea, cruntă lamă de cuțit,
 Sfâșie carnea viselor vestale

Lumina-i ca-ntr-o cadră de Matisse
 Își varsă vara sângele-n poveste...
 Nimicuri fără noimă toate mi-s
 Dacă-n privirea-ți vara nu mai este!